

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. 2534**

เพื่ออนุวัติตามมาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 49 มาตรา 51 และมาตรา 56 แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 กระทรวงการคลัง
จึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและ
ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ
ระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้
“ค่าเช่าห้องพักคนเดียว” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่โรงแรมเรียก
เก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว

“ค่าเช่าห้องพักคู่” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่โรงแรมเรียกเก็บ
กรณีที่ผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

“ห้องชุด” หมายความว่า ห้องพักในโรงแรม ซึ่งมีห้องนั่งเล่นหรือห้องรับแขกแยกต่างหาก
จากห้องพักหรือห้องนอน

“ใบแจ้งรายการของโรงแรม” (Folio) หมายความว่า ใบแสดงรายการและจำนวนเงิน
ค่าใช้จ่ายที่ผู้เช่าห้องพักในโรงแรมได้ใช้บริการของโรงแรมตลอดระยะเวลาที่เช่าห้องพักตามลำดับรายการและ
วันที่ใช้บริการ ซึ่งโรงแรมแจ้งให้ผู้เช่าห้องพักตรวจสอบและรับทราบเพื่อขอเรียกเก็บเงินตามจำนวนเงินที่แจ้ง

ข้อ 5 ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการตามบัญชีหมายเลข 5 ท้ายระเบียบนี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พัก
เท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยประหยัด

ข้อ 6 ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ 7 เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ตามบัญชีหมายเลข 1 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 8 การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกจ่ายในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการประจำและบุคคลในครอบครัวให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว บุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่และมีผู้ติดตาม ให้เบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ไม่ครบคู่

กรณีผู้ติดตามของผู้เดินทางครบคู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับผู้ติดตามทั้งคู่ในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินอัตราค่าเช่าร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ในระดับตำแหน่งต่ำสุด หากบุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่เป็นผู้ติดตาม ให้เบิกค่าเช่าห้องพักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวในระดับตำแหน่งต่ำสุดให้ผู้ติดตามที่ไม่ครบคู่

กรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจพักรวมกัน ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าพิจารณาอนุมัติเป็นกรณี ๆ ไป

หมวดที่ 2

การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ 10 ให้ผู้เดินทางเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามบัญชีหมายเลข 3 ท้ายระเบียบนี้

กรณีผู้เดินทางเลือกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้ภายในวงเงินไม่เกินอัตราประเภท ก. ส่วนผู้เดินทางที่เลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกในอัตราประเภท ข.

ข้อ 11 เวลาที่เดินทางไปราชการภายในประเทศของข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศที่ต้องเดินทางไปราชการทั้งในประเทศและนอกประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติในคราวเดียวกัน หมายถึงระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เวลาออกจากที่พัก หรือที่ตั้งสำนักงานปกติจนถึงเวลาประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศนั้น รวมเข้ากับระยะเวลาประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติจนถึงที่พัก หรือที่ตั้งสำนักงานปกติ แล้วแต่กรณี เป็นระยะเวลาในการเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีการเดินทางภายในประเทศที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ข้อ 12 ให้ผู้เดินทางเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ภายในวงเงินที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 13 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับอนุญาตให้คู่สมรสเดินทางไปด้วยให้เบิกค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางและคู่สมรสเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินคนละร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวที่มีสิทธิจะพึงได้รับ

กรณีที่ผู้เดินทางมีตำแหน่งตามที่กำหนดในข้อ 5 ซึ่งเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ให้งดเบิกค่าเช่าที่พักของคู่สมรส

ค่าพาหนะเดินทางและเบี้ยเลี้ยงเดินทางของคู่สมรส ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ข้อ 14 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี ซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และผู้ติดตามให้นำความในข้อ 9 มาใช้บังคับ

ข้อ 15 การเบิกค่าเช่าที่พักสำหรับการประชุมระหว่างประเทศที่เจ้าภาพจัดประชุมในโรงแรมใด โรงแรมหนึ่ง ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางจะเลือกพักในโรงแรมที่จัดการประชุม หรือเลือกพักในโรงแรมใกล้เคียงกับโรงแรมที่จัดการประชุมก็ได้โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรืออัตราห้องพักคู่ของโรงแรมที่จัดการประชุม หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้

การประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เข้าร่วมประชุมพักในโรงแรมหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยที่ผู้เข้าร่วมประชุมไม่อาจเลือกหรือหลีกเลี่ยงได้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามที่ประเทศเจ้าภาพเรียกเก็บ หรือตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรืออัตราค่าเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมนั้นแล้วแต่กรณี

มิให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับในกรณีที่ส่วนราชการหรือผู้เดินทางร้องขอหรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้ประเทศเจ้าภาพกำหนดที่ประชุมหรือกำหนดที่พัก หรือจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของส่วนราชการหรือผู้เดินทางไปประชุม

หมวดที่ 3

การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ 16 แบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและเอกสารประกอบที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินตลอดจนวิธีใช้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ 17 ค่าใช้จ่ายรายการใดมีลักษณะให้เลือกเบิกให้ระบุลักษณะการเลือกขอใช้สิทธิไว้ในแบบรายงานการเดินทางให้ชัดเจน

ข้อ 18 คณะผู้เดินทางซึ่งประสงค์จะยื่นรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางร่วมกันในฉบับเดียวกัน จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(1) การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ซึ่งเลือกเบิกค่าเช่าที่พักแต่ละวันในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง

(2) การเดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง

ข้อ 19 ในกรณีที่ผู้เดินทางต้องการใช้สิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริงให้เบิกได้เฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม รวมทั้งค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรมหรือภัตตาคารหรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการในแต่ละวัน

จำนวนเงินตามหลักฐานการจ่ายที่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริงตามข้อ 20 ให้คิดตามสิทธิการคำนวณเบี้ยเลี้ยงในแต่ละวัน จำนวนเงินส่วนที่เหลือจ่ายในวันใดจะนำมาสมทบเบิกในวันถัดไปมิได้

ข้อ 20 การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศในลักษณะจ่ายจริงต้องมีหลักฐานการจ่ายอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

(1) ใบเสร็จรับเงินของโรงแรมหรือภัตตาคารหรือร้านอาหารที่ผู้เดินทางเข้าไปบริโภค หรือ

(2) ใบแจ้งรายการของโรงแรมที่มียอดแสดงจำนวนเงินค่าอาหารในแต่ละมื้อในแต่ละวัน ในกรณีที่โรงแรมมิได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าอาหารแยกต่างหากจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่โรงแรมเรียกเก็บ

โดยมีเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปีและจำนวนเงินที่ได้รับไว้เรียบร้อยแล้วแทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

ข้อ 21 ในกรณีที่ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักที่จ่ายจริง ให้เบิกได้เฉพาะค่าเช่าห้องพักของ โรงแรม ค่าภาษี ค่าธรรมเนียม บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและค่าบริการในส่วน of ค่าเช่าห้องพักที่โรงแรม เรียกเก็บ โดยต้องมีหลักฐานการจ่ายตามรายการต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

- (1) ใบเสร็จรับเงินของโรงแรมที่พัก
- (2) ใบแจ้งรายการของโรงแรม
- (3) หนังสือรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในกรณีที่ใบแจ้งรายการของโรงแรมมีข้อความที่แสดงว่าโรงแรมได้รับชำระเงินค่าบริการของโรงแรม จากผู้เดินทางที่เข้าพักห้องของโรงแรมไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปี และจำนวนเงินที่ได้รับให้ผู้เดินทางใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมดังกล่าวเป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พักโดยไม่ต้องมีใบเสร็จรับเงินด้วยก็ได้

กรณีตามวรรคสอง หากเป็นการเช่าที่พักในต่างประเทศ ซึ่งใบแจ้งรายการของโรงแรมบันทึก รายละเอียดรายการใช้บริการด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ในระบบคอมพิวเตอร์ ผู้เดินทางจะใช้ใบแจ้งรายการของ โรงแรมดังกล่าวที่แสดงว่าโรงแรมได้รับชำระเงินจากผู้เดินทางแล้ว เป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พัก โดยไม่ต้องมีลายมือชื่อเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้เดินทางจะต้องลงลายมือชื่อรับรองว่าผู้เดินทาง ได้ชำระค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่โรงแรมเรียกเก็บนั้นเรียบร้อยแล้ว และโรงแรมได้ออกใบแจ้งรายการของโรงแรม ตามลักษณะที่ปรากฏนั้นจริง

ข้อ 22 ใบแจ้งรายการของโรงแรม ที่เจ้าของกิจการโรงแรม หรือกิจการให้เช่าสถานที่พักออกให้ ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อโรงแรมและสถานที่พัก ซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมาย
- (2) ชื่อและชื่อสกุลผู้เช่าพักแรม
- (3) วันเดือนปี และเวลาที่เข้าพักและยกเลิกการเข้าพัก
- (4) จำนวนผู้ที่เข้าพักในห้องที่เช่า
- (5) อัตราค่าเช่าห้องรายวัน ในกรณีที่พักรายสัปดาห์ หรือรายเดือน ให้ระบุอัตรา

รายสัปดาห์ หรือรายเดือน แล้วแต่กรณีด้วย

(6) รายละเอียดของรายการค่าใช้จ่ายซึ่งผู้เช่าห้องพักใช้บริการของโรงแรมและต้องมี รายการค่าเช่าห้อง ค่าภาษีและค่าบริการ และจำนวนเงินแต่ละรายการเป็นรายวัน

ในกรณีที่ต้องการใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมเบิกค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เช่น ค่าอาหาร ค่าทำความสะอาด เสื้อผ้า เป็นต้น แทนใบเสร็จรับเงิน จะต้องมียุทธการที่ขอเบิกนั้นพร้อมจำนวนเงินเป็นลำดับแต่ละวันในใบแจ้ง รายการของโรงแรม (6) ด้วย

ในกรณีที่มียุทธการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า พิจารณานุมัติเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 23 การเช่าที่พักในอัตราห้องพักคู่ที่ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่างสังกัด กันแต่ต้องใช้ใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมชุดเดียวกัน ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ผู้ใช้สิทธิฝ่ายหนึ่งใช้ต้นฉบับ อีกฝ่ายหนึ่งใช้สำเนาภาพถ่ายที่ผู้ใช้สิทธิรับรอง สำเนาถูกต้อง

(2) การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามหลักฐานที่ปรากฏในใบแจ้งรายการของ โรงแรม ให้มีบันทึกแนบท้ายใบแจ้งรายการของโรงแรมระบุว่ารายการใดที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเป็นผู้เบิก

ฝ่ายเดียว และรายการใดทั้งคู่จะเป็นผู้เบิกฝ่ายละเป็นจำนวนเท่าไร ทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาภาพถ่ายและลงลายมือชื่อของผู้ใช้สิทธิทั้งคู่ในแต่ละฉบับ

ข้อ 24 การจัดประชุมที่เจ้าภาพผู้จัดประชุมเป็นผู้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักจากผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรงและโรงแรมที่พักมิได้ออกใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมให้ผู้เข้าพัก ให้ใช้ใบเสร็จรับเงิน และหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าภาพผู้จัดประชุมได้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักจากผู้มีสิทธิที่เข้าร่วมประชุมไว้เรียบร้อยแล้ว เป็นหลักฐานเพื่อขอเบิกค่าเช่าที่พักได้

ข้อ 25 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 กับพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ผู้เดินทางที่เบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ ตามอัตราบัญชีหมายเลข 2 หมายเลข 3 และหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้ แต่ไม่อยู่ในวิสัยจะนำหลักฐานตามข้อบังคับของระเบียบนี้มาแนบประกอบการขอเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ให้ผู้เดินทางทำใบรับรองการจ่ายเงินที่แสดงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายรายการนั้น โดยบันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่อาจนำหลักฐานตามข้อบังคับมาแสดงได้ แนบเป็นหลักฐานในการขอเบิกจ่ายเงิน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกา ฯ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ข้อ 26 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มกราคม 2534

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2535 เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2535

2 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2536 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2536

3 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2538 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2538

4 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2539

5 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2541 เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2541

๕ บัญชีหมายเลข 1 อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในประเทศ (เหมาจ่าย)

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก	ประเภท ข
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหารถึงจำสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก หรือ พลตำรวจถึงจำสิบตำรวจ	120	72
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 คณะตุลาการ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศจำสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก อัตราเงินเดือนจำสิบเอกพิเศษ พันจ่าเอกพิเศษ พันจ่าอากาศเอก พิเศษ ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการ ตำรวจ ซึ่งมียศนายดาบตำรวจ ถึงพันตำรวจเอก	180	108
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการ อัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการ ตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป	240	144

ประเภท ก ได้แก่

- (1) การเดินทางไปราชการนอกจังหวัดพื้นที่ที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ
- (2) การเดินทางไปราชการจากอำเภอหนึ่งไปปฏิบัติราชการในอำเภอเมืองในจังหวัดเดียวกัน

ประเภท ข ได้แก่

- (1) การเดินทางไปราชการในท้องที่อื่นนอกจากที่กำหนดในประเภท ก
- (2) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ

๕ บัญชีหมายเลข 2 อัตราค่าเช่าโรงแรมในประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	บาท : วัน
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหารถึงจ่าสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก หรือพลตำรวจถึงจ่าสิบตำรวจ	ไม่เกิน 800
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 ตะโตะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศจ่าสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก อัตราเงินเดือนจ่าสิบเอกพิเศษ พันจ่าเอกพิเศษ พันจ่าอากาศเอกพิเศษ ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศนายดาบตำรวจ ถึงพันตำรวจเอก	ไม่เกิน 1,200
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน 2,200

⁴บัญชีหมายเลข 3 อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก	ประเภท ข
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือ ตะโตะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศ พันตำรวจเอกลงมา	ไม่เกิน 4,500	2,100
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือ ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือ ข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน 4,500	3,100

หมายเหตุ

ประเภท ก เบิกตามจ่ายจริง

ประเภท ข เบิกเหมาจ่าย

⁴บัญชีหมายเลข 4 อัตราค่าเช่าโรงแรมในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก	ประเภท ข	ประเภท ค
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือคะโดะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจเอกลงมา	ไม่เกิน 7,500	ไม่เกิน 5,500	ไม่เกิน 3,100
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	ไม่เกิน 7,000	ไม่เกิน 4,500

หมายเหตุ

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่פקเพิ่มขึ้นจากประเภท

ก. อีกไม่เกินร้อยละ 40 ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
2. สหพันธรัฐรัสเซีย
3. ญี่ปุ่น

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่פקเพิ่มขึ้นจากประเภท

ก. อีกไม่เกินร้อยละ 25 ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. สหรัฐอเมริกา
2. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
3. ราชอาณาจักรสเปน
4. สาธารณรัฐอิตาลี
5. สาธารณรัฐสิงคโปร์

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. เครือรัฐออสเตรเลีย
2. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
3. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
4. สาธารณรัฐฟินแลนด์
5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
6. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
7. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
8. ราชอาณาจักรสวีเดน
9. สมาพันธรัฐสวิส (สวิสเซอร์แลนด์)
10. ราชอาณาจักรเบลเยียม
11. แคนาดา
12. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
13. สาธารณรัฐโปรตุเกส
14. ใต้หวัน
15. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
16. สาธารณรัฐโปแลนด์
17. กัมพูชา
18. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
19. สาธารณรัฐชิลี

20. นิวซีแลนด์

21. ฮองกง

22. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

23. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

24. สาธารณรัฐตุรกี

25. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

26. สาธารณรัฐฮังการี

27. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย

28. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์

29. ราชอาณาจักรโมร็อกโก

30. มอริเชียส

31. สาธารณรัฐเช็ก

32. สาธารณรัฐสโลวาเกีย

33. ราชรัฐโมนาโก

ประเทศ ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาล์เรน
2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไซปรัส
4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
6. สาธารณรัฐอิรัก
7. รัฐอิสราเอล
8. ราชอาณาจักรฮังไค์จอร์แดน
9. รัฐคูเวต
10. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
11. รัฐสุลต่านโอมาน
12. รัฐกาตาร์
13. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
14. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
15. เนการาบรูไนดารุสซาลาม (บรูไน)
16. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
17. ราชอาณาจักรตองกา
18. ราชรัฐอันดอร์รา
19. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
20. โรมานี

21. สาธารณรัฐบุรุนดี
22. สาธารณรัฐแคเมอรูน
23. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
24. สาธารณรัฐชาด
25. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรีโคส)
26. สาธารณรัฐจิบูตี
27. สาธารณรัฐอาหรับอียีปต์
28. สาธารณรัฐแกมเบีย
29. สาธารณรัฐกานา
30. สาธารณรัฐเคนยา
31. สาธารณรัฐมาลี
32. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
33. สาธารณรัฐไนเจอร์
34. สาธารณรัฐเซเนกัล
35. สหพันธสาธารณรัฐไนจีเรีย
36. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
37. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
38. สาธารณรัฐเบนิน
39. เครือรัฐบาฮามาส
40. สาธารณรัฐคอสตาริกา
41. สาธารณรัฐปานามา
42. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
43. จาเมกา
44. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
45. สาธารณรัฐโครเอเชีย
46. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
47. สาธารณรัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
48. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
49. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
50. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
51. สาธารณรัฐเบลารุส
52. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
53. สาธารณรัฐจอร์เจีย
54. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
55. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน
56. สาธารณรัฐลัตเวีย
57. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
58. สาธารณรัฐทอลโดวา
59. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
60. เติร์กเมนิสถาน
61. ยูเครน
62. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
63. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
64. สหรัฐเม็กซิโก
65. มาเลเซีย
66. ราชอาณาจักรเนปาล
67. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
68. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
69. สาธารณรัฐยูกันดา
70. สาธารณรัฐแซมเบีย
71. สาธารณรัฐซิมบับเว
72. สาธารณรัฐตูนิเซีย

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง อื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

บัญชีหมายเลข 5

ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ตำแหน่ง

1. องคมนตรี 2. รัฐบุรุษ 3. นายกรัฐมนตรี 4. รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี 5. ประธานศาลฎีกา 6. รองประธานศาลฎีกา 7. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ 8. ประธานวุฒิสภา 9. ประธานสภาผู้แทนราษฎร 10. ปลัดกระทรวง 11. ปลัดทบวง 12. รองปลัดกระทรวงกลาโหม 13. สมุหราชองครักษ์ 14. จเรทหารทั่วไป 15. ผู้บัญชาการทหารสูงสุด 16. รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด 17. เสนาธิการทหาร 18. ผู้บัญชาการทหารบก 19. ผู้บัญชาการทหารเรือ 20. ผู้บัญชาการทหารอากาศ 21. อธิบดีกรมตำรวจ	22. อัยการสูงสุด 23. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี 24. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี 25. เลขาธิการรัฐสภา 26. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 27. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา 28. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 29. เลขาธิการสำนักพระราชวัง 30. ราชเลขาธิการ 31. นายราชบัณฑิตยสถาน 32. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ 33. ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน 34. ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ 35. เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ 36. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 37. เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 38. เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก